

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XII. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2004

Október 2004
- začiatok
roku
Eucharistie

**Kto je
moje telo
a pije
moju krv,
má večný
život**

Jn 6, 54

Cirkev žije z Eucharistie - Zomrel MUDr. Neuwirth
Svedectvo - Deti sa modlia - Z kalendára svätých

Cirkev žije z Eucharistie

Prednáška na rekolekcie v septembri 2004.

Pripravil Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup.

Úvod z encykliky Jána Pavla II.

Ecclesia de Eucharistia

Na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi 10. júna 2004 v Lateránskej bazilike pápež Ján Pavol II. vyhlásil Eucharistický rok, ktorý sa začne od októbra 2004. Sv. Otec v homílii pri sv. omši zdôraznil: „Každý, kto má účasť na Pánovej hostine, spája sa s tajomstvom Kristovej smrti a stáva sa jeho ohlasovateľom. Preto medzi slávením Eucharistie a hlásaním Krista je veľmi blízky vzťah. Od čias Zoslania Ducha Svätého, keď novozákonný ľud začal svoje putovanie do nebeskej vlasti, Najsvätejšia Sviatosť neustále poznačovala jeho dni a napĺňala ich vierou a nádejou. Som šťastný, že teraz môžem vyhlásiť špeciálny Rok Eucharistie. Začne sa Svetovým eucharistickým kongresom, ktorý sa bude konať od 10. do 17. októbra 2004 v mexickej Guadaluajare. Ukončí sa Riadnym zasadnutím Synody biskupov v dňoch 2. až 29. októbra 2005, ktoré bude venované téme: Eucharistia prameň a vrchol života a poslania Cirkvi.

Skrze Eucharistiu sa cirkevné spoločenstvo buduje ako nový Jeruzalem, začiatok jednoty rôznych ľudí a národov v Kristovi – povedal Sv. Otec. Ďalej pripomenul: „Kristus, živý chlieb z neba, je jediný, ktorý dokáže nasýtiť hlad človeka v každej dobe a v každej časti zeme. Ježiš však toto nasýtenie nechce robiť sám, a preto ako pri rozmnožení chlebov, zapája do tejto práce aj svojich učeníkov. Toto úžasné znamenie je manifestácia veľkého tajomstva lásky, ktoré sa denne obnovuje vo

sv. omši skrze ordinovaných služobníkov. Tu Kristus dáva svoje telo a svoju krv za ľudstvo. Kto úprimne prijíma tento najvzácnejší dar z neba, bude svedkom vlastnej duchovnej obnovy. Ako som to uviedol v apoštolskom liste Novo Millenio Ineunte.

„Tým, že Cirkev slávi Veľkú noc nie iba raz v roku, ale každú nedeľu, bude i naďalej ukazovať každej generácii, čo tvorí základ dejín, s ktorým súvisí tajomstvo počiatku i tajomstvo konečného určenia sveta. Účasť na Eucharistii je pre každého pokrsteného záväzná povinnosť, ktorú vedome plníme nielen preto, aby sme zachovali prikázanie, ale preto, že je potrebná pre opravdivý a dôsledný kresťanský život“ (NMI 36). Ak tomuto katolíci rozumejú, zbadajú, že Cirkev skutočne žije z Eucharistie. Budú sa denne presvedčať o pravdivosti Pánovho prísľubu: „**A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta**“ (Mt 28,20). Druhý vatikánsky koncil vyhlásil, že eucharistická obeta je „**prameň a vrchol celého kresťanského života**“ (LG 11). Veď Eucharistia obsahuje celé duchovné dobro, totiž samého Krista, ktorý dáva ľuďom plnosť života. Skutočne veriacim je taký človek, ktorý už viac nežije len pre seba, pretože jeden jediný Boh, Boh Ježiša Krista, vstúpil do jeho života. Už nechce žiť pre seba samého, ale pre toho, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych (2 Kor 5,15). To je charta našej najvyššej slobody, **je to kráľovská cesta realizácie človeka**. Samozrejme, neveriaci tomu nikdy nebude rozumieť. A chápeme aj jeho, lebo náš život je tak silno spojený

s časom a dianím, že nedôveruje večnosti. Sme takmer prikovaní o túto zem a nechceme sa od nej odlepiť. Pre množstvo ľudí, a možno aj väčšinu, Boh nie je Bohom, aj keď o ňom hovoria. Nestretli ho. Neocitli sa zochi-voči jeho osľušujúcemu tajomstvu. A od viery často očakávajú výhody života. Ak ona od nás žiada napríklad vytrvalosť v utrpení, dokonca z prieku sa vzdáľujeme Bohu ako trucovité deti. Akonáhle sa Boh stane pre nejakého človeka skutočne Bohom, tento človek pochopí, čo to znamená zasvätiť sa Bohu, nežiť len v sebaľúťosti pre seba, ale vždy pre Boha.

Preto Ježiš vzal pri Poslednej večeri do svojich rúk chlieb, dobreorečil, lámal ho a dával svojim učeníkom hovoriac: „**Vezmite a jedzte z neho všetci, toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás**“ (Mt 26,26; Lk 22,19). Potom vzal do svojich rúk kalich s vínom a povedal: „**Pite z neho všetci. Toto je kalich mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás i za všetkých na odpustenie hriechov...**“ (Mk 14,24; Lk 22,20). Nakoniec náš Pán veľkoryso dovolil to isté aj človeku. Je to v jeho slovách: „Toto robte na moju pamiatku“ (Lk 22,19). Toto všetko urobil Ježiš pred dvetisíc rokmi. Svätý Otec Ján Pavol II. sa pýta v encyklike o Eucharistii: „Pochopili apoštolí, prítomní pri Poslednej večeri, slová, ktoré vyšli z Ježišových úst? Hneď dáva aj odpoveď: asi nie! Pochopili to až vtedy, keď sa začalo mysterium paschale. Vtedy sa odohráva aj mysterium eucharisticum. Ved' Posledná večera bola veľkým vstupom do dní Kristovho utrpenia, jeho smrti a slávneho zmŕtvychvstania. Stala sa žriedlom veriacich v Krista až do konca vekov, aby boli dostatočne silní vo svojom Zelenom štvrtku, Veľkom

piatku, Smutnej sobote pri Ježišovom hrobe i jasným pohľadom pri Ježišovom vzkriesení. Duchapritomnosť v týchto kritických dňoch v našom vlastnom živote nám dá Eucharistický Kristus, ak sme skutočne uverili. **Z veľkonočného tajomstva sa rodí Cirkev.** Potvrdzujú nám to Skutky apoštolov slovami: **Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách**“

(Sk 2,42). Ako vieme, lámaním chleba sa myslí Eucharistia. Treba aj dnes, po dvetisíc rokoch, pokračovať v uskutočňovaní tohto obrazu Cirkvi na jej počiatku. Ustanovenie Eucharistie sviatostne anticipovalo udalosti, ktoré sa uskutočnili po Poslednej večeri, počnúc Getsemanskou záhradou a Kristovou agóniou. „Keď mu stekal pot na zem ako kvapky krvi“ (Lk 22,44) – bola v ňom zmiešaná tá istá krv, ktorú krátko predtým odovzdal ako nápoj spásy svojej Cirkvi v Eucharistii. Jej úplné vyliatie sa napokon dovŕšilo na Golgote, kde sa stala nástrojom našej spásy. Ježiš neunikal pred svojou „hodinou“. Túžil iba po jedinom, aby mu, totiž, učeníci robili spoločnosť. Napriek tomu musí skusovať samotu a opustenosť: „**To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!**“ (Mt 26,40-41). Iba Ján zostane pod krížom, vedľa Márie a zbožných žien. Getsemanská agónia bola úvodom do agónie kríža na Veľký piatok. Na tieto miesta sa duchovne prenáša každý kňaz, keď slúži sv. omšu, spolu s kresťanským spoločenstvom.

Ak som Kristovi ako kňaz verný, tak je v tom sila Eucharistie. Ak je to so mnou opačne, je znova v tom ľahostajný postoj k Eucharistii. Naše chrámy sú blízko fár aj preto, aby kňaz mal blízko

na adoráciu. Ak neadoruje, civie, krehne a na vine si je sám. Ježiš na nás čaká, ale sa nám nevnučuje. Do jeho spoločenstva sa ide len dobrovoľne, a nikdy nie násilu. Prosím vás, bratia, dobre sa pozrite na seba i do seba. Od nás veľa záleží, akých máme veriacich. Všetci sme slabí, ale veľký, najväčší Pán v skromnom príbytku bohostánkov našich kostolov je silný. Dokáže meniť k lepšiemu aj ľudské srdcia. Dajme mu túto možnosť. Nekonečný Boží záujem o človeka, koncentrovaný v Eucharistii musí naplňovať všetkých veriacich, aby tým viac ochotne a celkom samozrejme chodili k tomuto prameňu Božej energie. No, tento obdiv musí naplňovať predovšetkým služobníka Eucharistie, Kristovho kňaza. Veď on, z moci, ktorú dostal len a len z Kristovej dobroty a lásky pri vysviacke, spôsobuje premenenie. Je to on, ktorý s mocou, ktorá pochádza od Krista vo večeradle, vyslovuje: „**Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás... Toto je kalich mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás...**“ Kňaz dáva svoje ústa a svoj hlas Kristovi, ktorý to isté vyslovil vo večeradle a chcel, aby sa tieto zázračné slová opakovali z generácie na generáciu prostredníctvom tých, čo majú v Cirkvi účasť na jeho kňazstve.

Sv. Otec chce encyklikou „Cirkev žije z Eucharistie“ vzbudiť vo všetkých nás obdiv k Eucharistii. Pripravoval nás na hlboké prijatie encykliky apoštolským listom „**NOVO MILLENIO INEUNTE**“ – Vstup do nového tisícročia, ale aj Ružencom svetla, aby nás Božia Matka Mária viedla tak, že by sme čím lepšie spoznali pravú Kristovu tvár a vtlačali ju do svojich spôsobov života. Hovoríme, aby sme Kristovu tvár kontemplovali v sebe.

Aby sme sa mu čím viac podobali. Aby sme ho spoznali všade tam, kde sa prejavuje, aby sme rozumeli jeho rozmanitej prítomnosti, ale najviac, aby sme ho čím dokonalejšie zhodnotili pre svoje duchovné dobro vo Sviatosti Oltárnej. **Veď Cirkev žije z Eucharistického Krista, ním sa živí, On ju osvecuje. Eucharistia je tajomstvo viery, ale aj tajomstvo svetla. Vždy, keď ju Cirkev slávi, veriaci môžu zažiť skúsenosť emauzských učeníkov: „OTVORILI SA IM OČI A SPOZNALI HO“** (Lk 24,31). Katolíci, aj mnohí kňazi a rehoľné spoločenstvá si to musia poriadne uvedomiť. Bez vážneho prístupu k Eucharistii sa budú vyprázdňovať rehole, ale aj kňazské semináre. Kňazi budú opúšťať svoje povolanie a veriaci budú naplnení formalistickým plnením povinností, ale bez ducha. Pochopiteľne, že takýto prístup už nie je schopný odovzdať duchovné hodnoty mladej generácii, ktorá o tak vyblednuté postoje nestojí.

Eucharistia, aj keď sa slávi na malom oltári dedinského kostola, vždy sa slávi na oltári sveta. Eucharistia spája nebo so zemou. Zahŕňa a preniká celé stvorenstvo. **TO JE NAOZAJ MYSTERIUM FIDEI**. Svet, ktorý vyšiel z rúk Stvoriteľa, k nemu sa vracia vykúpený Kristom. – Skutočne, tu žiaden obdiv nestačí.

Eucharistia, Kristova spásanosná prítomnosť v spoločenstvách veriacich a ich duchovný pokrm, **JE TO NAJCENNEJŠIE, ČO CIRKEV MÔŽE MAŤ NA SVOJEJ CESTE DEJINAMI**. Pápeži všetkých storočí venovali tomuto tajomstvu Božej lásky najväčšiu pozornosť. To je prvoradé **DEPOSITUM FIDEI**. Všetci veriaci katolíckej Cirkvi by mali denne volať aj so svojimi

kňazmi srdečný prejav vďaka za dar Eucharistie: „Čím sa odvdáčim Pánovi za všetko, čo mi dal? Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo“

(Ž 116).

Drahí bratia kňazi. Vy osobne si vykonávajte adorácie Najsvätejšej Oltárnej Sviatosti. Učte tomuto klenotu duchovného rastu aj svojich veriacich. Tam sa rodí svätosť. Ochoťne a radi usporadúvajte s dobrou prípravou eucharistické procesie. Kristus patrí svetu, ktorý je bezradný. **Myslite na to, že Eucharistia je centrom nášho duchov-**

ného života. Bez nej žiť znamená žiť bez Krista. Neopúšťajte intenzívnu eucharistickú prax. Eucharistia je príliš drahý dar, aby mohla znášať nejasnosti a ľahostajnosť. Je to živý Boh medzi nami. NECH EUCHARISTIA ŽIARI V CELEJ KRÁSE SVOJHO TAJOMSTVA.

Pán nech vám otvorí oči srdca a naplní vás svojimi darmi

Váš biskup
+ Rudolf

Zomrel MUDr. Anton Neuwirth

* 22.1. 1921 † 21.9. 2004

ŠTÁTNY SEKRETARIÁT Vatikán, 24. SEPTEMBRA 2004
SVÄTEJ STOLICE

TELEGRAM

JEHO EXCELENCIA
MONS. HENRYK JÓZEF NOWACKI
APOŠTOLSKÝ NUNCIUS NA SLOVENSKU

SVÄTÝ OTEC, INFORMOVANÝ O SMRTI PÁNA ANTONA NEUWIRTHA, VYJADRUJE RODINE A VŠETKÝM, KTORÝCH TÁTO UDALOSŤ ZARMÚTILA, ÚPRIMNÚ SÚSTRASŤ, UISŤUJE ICH O SVOJEJ DUCHOVNEJ BLÍZKOSTI A SPOLUCÍTI S ICH BOLEŠŤOU.

SPOMÍNAJÚC SLUŽBU ZOSNULÉHO PÁNA ANTONA NEUWIRTHA AKO VEEVYSLANCA SLOVENSKEJ REPUBLIKY PRI APOŠTOLSKEJ STOLICI, SVÄTÝ OTEC PREDNÁŠA BOHU SVOJE MODLITBY A ZO SRDCA UDELUJE RODINE A VŠETKÝM PRÍTOMNÝM NA TEJTO SVÄTEJ OMŠI SVOJE APOŠTOLSKÉ POŽEHNANIE.

DUCHOVNE SA ZÚČASTŇUJEM NA TEJTO SMÚTOČNEJ UDALOSTI, UISŤUJÚC O MOJICH MODLITBÁCH PRI OLTÁRI.

KARDINÁL ANGELO SODANO
ŠTÁTNYSEKRETÁR

**DNES NA SLOVÍČKO SO SR. MÁRIOU ALZBETOU LUKASOVOU,
ZODP. REDAKTORKOU ČASOPISU RODINA NEPOŠKVRNEJ**

Pochádza z dvoch detí, z Kežmarku, mestečka pod Tatrami - . Tam absolvovala ZŠ. Zmaturovala vo Svite na Chemickej. Tajne vstúpila do Kongregácie sr. Satmáriek. Tým, že RN je pridružená ku Kongregácii milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok, členovia sú účastní všetkých spoločných modlitieb. Ak ich niekto o ne prosí, všetky sestry, celá komunita, sa ráno i večer modlitby i chvály, modlia spoločne. Časopis RN je nádejným svetlom, vzpruhou i pohladením pre trpiacich. Svedectvá chorých sú povzbudením pre všetkých. V časopise sa snúbi láska s bolesťou.

Blíži sa tridsiate výročie založenia Rodiny Neпоškvrnenej (RN). Keďže v meste Prievidza je viac ako tisíc členov RN, položili sme niekoľko otázok zodpovednej redaktorky tohto časopisu. Sr. Alžbeta, aké boli začiatky RN?

RN sa zrodila v r. 1975 v nemocnici, keď tam sestra Bernadeta ležala ťažko chorá. Práve bol Jubilejný rok a od nás nemohol ísť nikto do Ríma . Naši rozhodli, že tam pôjdu len v duchu cez modlitby. Pacientky sa spoločne modlili ruženec a želali si, aby boli cez ruženec spojené i po odchode domov. Rozhodli sa, že ako darček pre sv. Otca Pavla VI. Obetujú svoj život i smrť – kedykoľvek, akokoľvek. To boli prvé členky RN. Šírilo sa to cez ruženec medzi ľuďmi, najmä medzi chorými, ktorí obetovali svoje utrpenie. Vtedy boli kontakty s členmi častejšie, bolo ich menej a dalo sa ich navštevovať. Vznikla myšlienka, aby okrem ruženca boli spojení písaným slovom, formou časopisu. Prvé číslo sa zrodilo na Lurdskej púti, doslova na lavičke pred Masabielskou jaskyňou. Veľkým a zapáleným iniciátorom bol dp. Viliam Gabriel, rodák z Dolnej Súče, ktorý pôsobil i v Lefantovciach. Bol prvým šéfredaktorom časopisu RN. Keď si ho ako 50-ročného Pán povolal k sebe, šéfredaktorkou sa stala sr. Bernadeta

Pánčiová.

Mňa medzitým poslali predstavené na ďalšie štúdiá postgraduálnej teológie so zameraním na masmédiá na Katolícku univerzitu v Ľublíne s prednáškami na Slovensku. Po ukončení štúdií mi predstavení zverili vedenie tohto časopisu .

V akom náklade vychádza RN? Kde všade expedujete časopis ?

Približne 25- tisíc výtlačkov. Najčastejšie zníženie odberu je tým, že ľudia zomierajú. Najviac odberateľov je zo Slovenska, ďalej sú to čitatelia z Česka, Nemecka, Talianska, USA, Kanady. Niekoľko výtlačkov zasielame do Austrálie, Svätej zeme.

Sr. Alžbeta, koľko Vás pracuje v redakcii časopisu a čo je jeho cieľom?

Sme štyri redaktorky, lenže máme viacerých externých prispievateľov, ktorí ani nevedia, že sa stali redaktormi ... Podstatnú časť tvoria skúsenosti a svedectvá chorých .

Chceme pomôcť tým, ktorí nesú kríž utrpenia, choroby, aby prostredníctvom nás objavili veľký zmysel utrpenia, význam a jeho cenu, keď je pripojené ku Kristovej obeti. Keď počujete z úst chorého, ktorý s pomocou Božou prijal utrpenie od Neho ako dar: „Obetuj utrpenie“ a taký to povie ďalšiemu chorému, ktorý začína trpieť, vie to skôr prijať

Ako odpovedať chorým, ktorí kladú otázku: „Prečo práve ja?“

Nikto z nás ľudí na to neodpovie úplne, pretože každý z nás hľadá odpoveď sám pre seba. Je to ľudsky nezodpovedateľné. To je tajomstvo Krista.

Niektorí by sa chceli stať členmi RN, akým spôsobom?

Stačí, ak pošlú na našu adresu: **Rodina Nepoškvrnenej 038 31 Vrúcko 190**, svoje meno, priezvisko, adresu. Po prijatí pošleme dekrét, na ktorom prijatý člen bude mať svoje meno, tiež Zlatú knihu fatimskú, kde sú uvedené myšlienky k rozjímavej modlitbe ruženca. Do RN sa môžu prihlásiť nielen chorí, ale aj tí, ktorí im akýmkoľvek spôsobom pomáhajú.

Vieme, že sa to deje s požehnaním Sv. Otca ...

Áno, o tomto hnutí vedel už Pavol VI., pretože Sv. Otcovi RN posielala každoročne duchovný dar k Vianociam. Vie o nás i Sv. Otec Ján Pavol II., ktorému tiež zasielame pravidelne duchovné kytice k Vianociam, ktorý nám všetkým požehnáva. Ján Pavol II. schválil až v roku 1991 toto združenie. Skôr to nemohlo byť, pretože sme existovali v tajnosti, a až po páde totality sme urobili prvé kroky k tomu, aby sme dostali oficiálne schválenie z Ríma.

Sr. Alžbeta, vlani ste oslávila strieborné jubileum 25- rokov rehoľných sľubov. Čo Vás oslovilo pred vstupom do rehole?

Každé povolanie je tajomstvom i pre toho, koho Boh povoláva. Raz sme sa s mojím bratrancom, ktorý bol miništran- tom, dostali na svätú omšu do Smokovca.

Stretli sme sa s bývalým kaplánom dp. Patakym, navštívili sme sestričky a bolo mi jasné, že toto sa mi ozýva v srdci. Odtedy sa mi stala Mária mamou, ktorá mi pomáha kráčať ku svetlu.

Ako sa viete vyrovnáť s tým, keď príde prípadný neúspech v redakcii, v živote?

Netreba sa vzdávať pre prípadný neúspech. Kritiku treba dokázať prijať ako čosi, čo nám pomáha zlepšiť našu prácu. Nevidieť na tom útok na našu osobu. Prajem Vám, aby váš časopis Bartolomej pomáhal prehliť veľký dar, ktorým je viera. Vieru dáva Boh, ale záleží na tom, čo my s tým urobíme. Mali by sme denne za dar viery ďakovať a denne oň prosiť pre seba i pre iných. Aby sme spoznali, že viera

nie je príťaž a že ja nie musím žiť ako dobrý kresťan, ale že môžem Krista nasledovať slobodne. Aby sme mohli na konci života so svätým Pavlom povedať: „Viem, komu som uveril ...“

Členovia RN z Prievidze na púti vo Velehrade

Pri príležitosti tohto stretnutia, kde bola aj zakladateľka RN sr. Bernadeta Pánčiová sme sa spýtali, kedy majú zasielať svoje duchovné dary pre Svätého Otca do RN vo Vrúcku? A čo všetko obnáša duchovná kytica?

Už dávno nám chodia veľmi pekné duchovné dary pre Svätého Otca k Vianociam, a dnes – do polovice októbra je najvyšší čas, pretože my to dávame spracovať i pre rozhlas. Niektorí zasielajú množstvo modlitieb za Pápeža J. P. II., modlitby svätého ruženca, sväté omše, rôzne obety, ťažké choroby, napr. píšú: „Mám ťažkú chorobu, veľmi trpím, nechcem nariekáním druhých pohoršo-

vať, toto utrpenie obetujem za Svätého Otca. Ďalší robí skutky milosrdenstva. Pomáham manželke, aj keď sa mi to vždy nedarí, zriekam sa alkoholu, čo mi je dosť ťažké, prestávam v rodine kričať. Aj toto sú odriekania, ktoré sa udejú cez naše modlitby a človek nie je

schopný sám sa toho zbaviť. No ten človek chce, pomôžme mu a obetujme modlitby i zriekania s láskou za Svätého Otca. Túto kyticu mu čoskoro pošleme a on ju od nás s láskou prijíma a vždy z nádejou ďakuje.

Anka Gálová

Svedectvo

Skoré ráno bolo ako ostatné. Zamračená obloha čakala, kedy sa z nej spustia dažďové kvapky a ovlažia vyschnutú zem. Keď pomáhal vodič sanitky „poskladať“ ubolenú Máriu do sanitného vozu, vďačne na neho pozrela a poďakovala. „Som taká nemožná, že nemať Pána Boha, varí ani nevydržím od bolesti do rána.“ Tutohľa mám ruženček, na ktorom som sa modlila a prosila. Ak chcete, venujem vám ho. „Nie, pani, dajte druhým, možno sa im zídde, mne nie. Ja som iného vyznania.“ - odpovedal šofér.

Na sanitnom provizórnom lôžku to nebol nijaký luxus. Vďačne ležala dolu tvárou a tíško vzlykala. „Pán môj, daj aby táto cesta trvala minútu! Nech mi tú nadbytočnú vodu z tela dajú preč. Ja to už nevydržím!“ V dlaniach stískala ruženec, ale modliť sa už nevládala.

Na spiatocnej ceste z nemocnice vyčerpaná zadriemala. Keď vodič prudko zabrzdil, prebrala sa, počula húkať policajné vozy a odchýlila okienko. Všade plno ľudí, zmätok. Zrazu vodič rýchlo otvoril dvere sanitky a zvolal na ňu. „Prosím vás, uložte sa trochu, budem brať ranených!“ Je tu havária. Sotva sa posunula, už vnášali dnu dievčinu a za ňou viedli mládenca. Ani im nebolo vidno od krvi do tváre. Dievčina - zrejme v šoku, pozerala smerom dopredu

a opakovala: „To nič!“ Mládenec ju držal za ruky, prihovárал sa jej: „Neboj, bude dobre, uvidíš.“ Sanitný voz uháňal do najbližšej nemocnice v Partizánskom. Mária úpenlivo poprosila: „Ježišu, pomôž im! Sú takí mladí, požeň aj lekárov svojou múdrosťou!“ Hygienickými vreckovkami im jemne zotierala krv. Mladý muž sa na ňu snažil pousmiať. Dotkla sa jeho ruky a prihovarila sa: „Nebojte sa. Boh vám pomôže, vie o vás.“ „Myslíte?“ „Určite! Bože, pomôž!“ - úpela. Mladík opakoval: „Bože, pomôž nám!“ Dievčina sa nezúčastnene pozerala jedným smerom a pohla rukou. Mária ju hladila a ovinula jej ruženček okolo dlane. Mladý muž zašepkal: „Tiež si prosím!“ Mária zvliekla ruženček z prsta a bez slov mu ho navliekla na malíček. Vybrala ešte kdesi zo dna tašky medailu Panny Márie a dala mu ju. „Mária pomôž!“ „Ako to hovoríte?“ - spýtal sa plačúci mladík. „Mária pomôž!“ Keď ich dávali zo sanitky von, zašepkal: „My sa nevieme modliť, ale až sa z tohoto dostaneme, budeme sa...“

Láskavý Boh tie slová vzal určite na vedomie. V tej chvíli zabudla na svoju bolesť. I keď všetci boli rôzneho vierovyznania, milosrdenstvo Božie a Jeho láska ich bezpodmienečne všetkých objali.

Ako sme si predĺžili prázdniny

Kto si to predĺžil prázdniny? Všetci štvrtáci z Piaristickej ZŠ F. Hanáka v Prievidzi.

Kde sme to vlastne boli? V škole prírody A. Sládkoviča pri Hranovnickom plese. Kedy? Od 11. do 17.9.2004.

Že vraj škola v prírode! Učili sme sa iba pár dní, viac sme boli vonku na dvore a hrali sme skoro všetci futbal. Takmer sme vyšli až na vrchol Havranej skaly, išli sme na Spišský hrad a do Dobšinskej ľadovej jaskyne. Videli sme živočíchy: salamandre, osy, ale hlavne žaby. Bol aj nočný pochod a tam sme plnili úlohy.

Mali sme aj karneval a prišli k nám: Panna Mária, lekárka, čarodějnica, unavený spachtoš a aj pirát. Pani učiteľky, vychovávateľky, naša lekárka a páter Ján sa premenili na salamandre škvrnité. Každý večer sa vylosovalo, kto nás na druhý deň bude zabávať programom.

Ako nám tam bolo? Supééér!

Ďakujeme ti, dobrý Bože!

P.M.

KATECHETICKÉ OKIENKO

ODOVZDÁVANIE BOŽIEHO ZJAVENIA

Čo Ježiš Kristus zveril apoštolom, oni, inšpirovaní Duchom Svätým, svojím kázaním a písomne odovzdali všetkým pokoleniam až do Kristovho slávneho návratu.

„Posvätná Tradícia a Sväté písmo tvoria jeden posvätný poklad Božieho slova“, v ktorom putujúca Cirkev ako v zrkadle kontempluje Boha, prameň celého svojho bohatstva.

„Cirkev vo svojom učení, živote a kulte zachováva a všetkým pokoleniam odovzdáva všetko, čím sama je, a všetko, čo verí.“

Celý Boží ľud svojím nadprirodzeným zmyslom pre vieru neprestáva prijímať dar Božieho zjavenia, hlbšie doň vnikať a plnšie z neho žiť.

Úloha autenticky vysvetľovať Božie slovo bola zverená jedine Učiteľskému úradu Cirkvi - rímskemu pápežovi a biskupom, ktorí sú v spoločenstve s ním.

SVÄTÉ PÍSMO

Celé Božie písmo je iba jedna kniha a tou jednou knihou je Kristus, „lebo celé Božie písmo hovorí o Kristovi a celé Božie písmo sa spĺňa v Kristovi“.

„Sväté písma... obsahujú Božie slovo, a pretože sú inšpirované, sú naozaj Božím slovom.“

Boh je autorom Svätého písma tak, že inšpiruje jeho ľudských autorov; pôsobí v nich a cez nich. Tak zaručuje, že ich spisy učia bez omylu spasiteľnú pravdu.

Výklad inšpirovaných Písem má predovšetkým venovať pozornosť tomu, čo chcel Boh prostredníctvom posvätných autorov zjaviť pre našu spásu. Čo pochádza od Ducha, možno plne pochopiť iba pôsobením Ducha.

46 kníh Starého zákona a 27 kníh Nového zákona Cirkev prijíma a má v ňu ako inšpirované.

Štyri evanjeliá majú ústredné miesto, lebo ich stredobodom je Ježiš Kristus.

Jednota Starého a Nového zákona vyplýva z jednoty Božieho plánu a Božieho zjavenia. Starý zákon pripravuje Nový a ten je splnením Starého; obidva sa navzájom objasňujú; obidva sú pravým Božím slovom.

„Cirkev mala vždy v ňu Božie Písma tak ako samo Pánovo telo“; obidve živia a usmerňujú celý kresťanský život. „Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodňa na môj ich chodníkoch“ (Ž 119, 105).

Z knihy Malý katolícky katechizmus od Pavla Janáča (články KKC 96-141)

Deti sa modlia k Panne Márii

Mária,

Pomôž mojej sestre ľahšie znášať život, pomôž, aby sa jej viac darilo v škole, pomôž aj mne, aby som sa k nej lepšie správala, pomôž celej mojej rodine a daj, aby si ocko našiel prácu. Nech sestra netrpí v škole vysmievaním spolužiakov. Keď mamina s ňou niekam ide, všetci sa na ňu pozerajú. Ale my ju máme radi takú, aká je. Moja sestra je Ľudka, má 13 rokov a je mentálne postihnutá.

Veronika Matiašková 5. A tr.

Panna Mária,

prosím ťa o pokoj vo svete a aby neboli na svete teroristi, nevyrábali sa zbrane a výbušniny. Prosím ťa tiež o mier vo Svätej zemi a v Iraku. Prosím ťa aj o to, aby tí, čo prežili teroristický útok v škole

v Besláne (v Rusku), mali silu prekonať bolesť v srdci. A aby Boh aj tým zlým odpustil. A tiež za tie rodiny, ktoré niekoho stratili, aby si im dala vieru prekonať takúto bolesť.

Michal Uriča, 5. A tr.

Zmena v škole

Pred krátkym časom som bola povolaná, aby som slúžila s veľkou pokorou požehnanému dielu sv. Jozefa Kalazanského. Zodpovednosť za toto veľké poslanie spoľahlivo dolieha na každý centimeter mojich pliec, je však vyvážené radosťou, ktorú mi spôsobuje fakt, že žiakov Piaristickej základnej školy Františka Hanáka v Prievidzi, môžem nazývať spolu so všetkými učiteľmi, vychovávateľkami a ostatnými pracovníkmi školy mojimi deťmi.

Ďakujem všetkým mojim predchodcom – pátrovi Jánovi Lichtnerovi a Mgr. Vilme Dušičkovej za všetku obeť a dobro, ktoré pre školu vykonali. Nebolo toho málo. Naopak.

Ďakujem aj rodičom, že práve nám zverili to najcennejšie, čo dostali a verím, že svoje rozhodnutie neoľutujú.

Z úprinného srdca vyprosujem všetkým hojnosť darov Ducha Svätého a ochranu Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska.

Mgr. Eleonóra Porubcová
riaditeľka ZŠ

Modlitba k Panne Márii za ochranu Prievidze

V augustovom čísle časopisu Bartolomej v článku venovanom ikonografii hlavného oltára v rímskokatolíckom kostole Nanebovzátia Panny Márie na cintoríne v Prievidzi, zaujala čitateľov modlitba k Panne Márii za ochranu mesta zo začiatku 19. storočia, ktorá sa spolu s grafickým obrazom prievidzskej sochy Madony šírila najmä prostredníctvom pútnikov.

Autorstvo veršov nie je doposiaľ známe, vzniká však domnienka, či kňaz Jozef Sartori, ktorého meno spomína profesor Anton Bagin v súvislosti s vyhotovením medirytiny sochy Panny Márie, nebol aj autorom veršovanej modlitby v latinčine. Text modlitby má dobovú literárnu formu elegického distycha so striedaním šesťstopového daktylotrochejského verša a pentametra s cézurou. Pôvodnú literárnu formu rešpektoval aj prekladateľ pôvodného textu z latinčiny do bernolákovskej slovenčiny pre vydanie knihy Aleša Jordánskeho „Krátki Opis Milost'iwích Obrazow Blahoslawenej Panni Marie Matki Božej“ v roku 1838, ktorú „preložil Ján Hollý a iní kňazi“.

Záujem čitateľov o verše v súčasnom jazyku ma inšpiroval k tomu, aby som oslovila významnú osobnosť slovenskej poézie, skvelého básnika pána Milana Krausa. Krátko po jeho osemdesiatych narodeninách som ho poprosila, či by sa na text modlitby nepozrel. Už o pár dní mi majster zatelefonoval „je to hotové“. A bol dôvod na ďalšie a vždy veľmi príjemné posekanie.

Na úzkom pásiku papiera rukopisom, s bážňou a pokorou preložené ver-

še, pri čítaní nahlas znejú ako melódia mariánskej piesne, dôverný rozhovor s Matkou, ktorej hovoríme aj celkom prosté veci. Slová sú dnešné, ich archaické usporiadanie nás však bezpečne vedie k našim predkom. Milan Kraus s úctou a poznaním básnického remesla dôsledne dodržal formu pôvodného latinského textu, tak ako to napokon koncom tridsiatych rokov 19. storočia urobil i Ján Hollý. Citlivou prácou s každým slovíčkom zároveň objasnil význam textu, v ktorom sa v prvom preklade hovorí o „obrazu na dreve“, čo však nevystihovalo presne skutočnosť, že ide o drevenú polychrómovanú, t.j. farebne upravenú sochu. Latinské slovo „imago“ znamená totiž obraz v najširšom zmysle a môže teda znamenať aj sochársku podobu obrazného vyjadrenia námetu.

V texte sa tiež hovorí o výnimočne dobrom stave sochy, ktorá bola obnovená iba raz. Autor mal zrejme na mysli obnovu v roku 1721, kedy bol postavený barokový oltár a staršia socha bola umiestnená do jeho stredu. Naposledy bola socha Madony reštaurovaná začiatkom 90-tych rokov 20. storočia.

Zdá sa mi úžasné, že mariánska úcta pretrváva v daroch ducha, vo výtvarných či literárnych dielach. Ich aktuálna interpretácia, ktorou je umelecký preklad i reštaurovanie pamiatok, je zmysluplným krokom k zachovaniu a poznaniu dedičstva našich otcov.

Barbora Matáková
(Autorka je zamestnankyňou Krajského
pamiatkového
úradu Trenčín, pracovisko Prievidza)

**Zhliadni na svojich, Panna, ctiteľov z výšin,
stále Prievidzu chráň, spolu aj s Tvojím Synom.
Tento v dreve stvárnený už storočia jestvuje obraz,
a predsa však iba raz zatiaľ bol obnovený.
Zvláštne, že aj po rokoch, ktoré už sa minuli,
kazy na výtvore tom, ani len nie je badať.
Prievidzský farár dal vryť do mede obraz,
aby rozhojnil k Tebe, Mária Panna, úctu.**

Preložil © Milan Kraus
August 2004

OZNAM

V piatok 22. októbra 2004 po sv. omši o 18,00 hod. sa vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi uskutoční stretnutie, spojené s videoprojekciou s Ing. Petrom Uhrinom, ktorý pôsobil ako laický misionár na Balchaši v Kazachstane.

Klub priateľov misií

Ružomberok prichýlil katolíckych žurnalistov

Nebýva tak často, keď sa stretnú ľudia s podobnými záujmami, túžbami a cieľmi. Členovia Network Slovakia, združenia mladých katolíckych žurnalistov sa stretli v Ružomberku na pôde Katolíckej univerzity, aby si mohli navzájom pomôcť a od odborníkov sa naučili novým grifom v novinárčine.

Bolo zaujímavé sledovať, ako sa stretávajú „starií“ známi, ale aj ako srdečne vítajú nových záujemcov. Po spoločných programoch sme sa podelili na skupiny podľa toho, v čom sa kto chcel obohatiť a zlepšiť. Veľmi pekné komentáre a postrehy zo seminára sú uverejnené v Katolíckych novinách č. 39. My z Bartolomeja (M. Melicherčíková a A. Gálová) sme sa už viackrát zúčastnili prednášok zo štylistiky a grafiky, tak sme sa rozhodli zlepšiť v technike fotografovania.

Dnešná technika umožňuje už takmer každému uchovať si prežitú vzácne momenty na obrázkoch „kreslených svetlom“, čiže na fotografiách. Od novinára, aj keď nie profesionála, sa ale očakáva, že jeho zábery budú sprievodcom napísanému slovu, alebo dokonca budú samé hovoriť.

Spôsob, ako to dosiahnuť, nie je jednoduchý, i keď sa to často zdá. Dobrá fotografia je výsledok vedomostí, prípravy, skúseností a trochu aj šťastia jej autora. Na seminári Networku Slovakia fotografov odborne viedol fotograf – profesionál p. Vladimír Kuric. Už od začiatku sa z nás všetkých vytvoril skvelý tím, v ktorom sme si navzájom fandili. Prednášky pána Kurica začali základnými teoretickými informáciami o fotoaparátach, ich možnostiach, najnutnejších vedomostiach z fyziky o svetle, čase a vzdialenosti. Objavovali sme doposiaľ „skryté“ možnosti našich fotoaparátov, druhy a vlastnosti filmov, ale o novinky neboli ukrátení ani majitelia digitálov. Naučiť sa základné teoretické pravidlá dobrého portrétu nie je zložité. Presne toto sme si väčšina mysleli až do chvíle, keď sme tie portréty začali fotiť. Vyrátať hĺbku ostrosti, nastaviť parametre na fotoaparáte, postaviť sa tak, aby náš „objekt“ nemal zvláštne tieň, skreslené krivky, namodralú tvár, alebo nebudaj vyblýskané miesta, zachytiť charakter osoby a „cvak“, ak ešte máme čo... Preto sme po každej teoretickej časti mali úlohy a fotili sme a fotili a fotili. Dostať sa o krôčik ďalej nám

robilo veľkú radosť. Keď sme si už mysleli, že sme čosi zvládli, prišiel náš „profik“ zas s niečím novým. A tak pribudli informácie o typoch bleskov, ich vlastnostiach, synchronizácii s uzávierkou, fintách okolo dobrého nasvietenia, ale aj o priestoroch, kde blesk použijť. Užitočné boli pre nás aj hodnotenia časopisov, zaoberajúcich sa fotením a fotoaparátmi, či prehľad známych fotografov, od ktorých práce sa dá veľa naučiť.

Zvládnuť všetky informácie bude trvať oveľa dlhšie, ale najlepšie je to samotnou prácou. Vtedy si niektorí uvedomia, že ich fotografie nemajú peknú formu, nevyjadrujú atmosféru, alebo sú úplne iné, ako sme si naplánovali. Tu nám veľmi pomohli hodiny o kompozícii. Nuž a malý sen fotografa

– krásna nočná fotka, sa začala naplňovať najprv pri tabuli a potom v uliciach nočného Ružomberka.

Finále! Blížil sa koniec seminára a sľúbená výstava našich malých „diel“. Najťažšie chvíľky niektorí prežívali v minilabe, keď si bolo treba vybrať päť záberov zo všetkých nafotených

filmov, alebo desať z digitálnych. Nasledovala príprava a samotná malá výstava. Výborne sme sa poučili na svojich prácach, keď boli hodnotené naším odbor-

níkom. Tešili sme sa z pokroku každého z nás. Dohodli sme sa, že sa vytvorí databáza fotografií z celého seminára, prístupná pre záujemcov. Koniec seminára bol stanovený dopredu, ale akosi sa nám z toho dobrého kolektívu nechcelo. Riešenie bolo spontánne: O rok sa stretneme znovu.

Ďakujeme Pánu Bohu za všetko, čo nám požehnal - za krásne počasie, nášho prednášajúceho Vladimíra Kurica, nových priateľov, získané vedomosti a hlavne za tých, ktorí seminár zodpovedne pripravili, našu Terezku a Tomáša.

Text a foto: Mária Melicherčíková

Foto:

č. 1 - pri sledovaní filmu o misionároch

č. 2 - diskusia so Štefanom Hríbom

č. 3 - pri odovzdávaní darčeku našej

Terke Kolkovej

č. 4 - fotograf Pavel v akcii, jediný zahraničný účastník z časopisu Ostravského arcibiskupstva Okno

„Nemusíte byť veľký talent, ale keď budete na sebe pracovať, dostanete sa na slušnú úroveň.“

Šibík, protivojnový fotograf

LITURGICKE OKIENKO

3. október - 27. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Spravodlivý bude žiť zo svojej viery Hab 1,2-3,2,2-4

R - Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdzovali si srdcia Ž 95

Č2 - Nehanbi sa za svedectvo o našom Pánovi 2Tim 1,6-8.13-14

Ev - Keby ste mali vieru Lk 17,5-10

Pán Ježiš hovoril apoštolom: "Keby ste mali vieru ako horčičné zrnko a povedali by ste tejto moruši: Vytrhni sa aj s koreňom a presad' sa do mora," poslúchla by vás. Keď urobíte všetko, čo vám Boh prikázal, povedzte: "Sme neužitoční sluhovia, urobili sme, čo sme boli povinní urobiť."

10. október - 28. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Náman sa vrátil k Božiemu mužovi a vyznal Pána 2 Kr 5,14-17

R - Pred očami pohanov vyjavil Pán svoju spásu Ž 98

Č2 - Ak s ním vytrváme, s ním budeme aj kraľovať 2 Tim 2,8-13

Ev - Nenašiel sa nik okrem toho cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu Lk 17,11-19

Pán Ježiš povedal malomocným: "Choďte, ukážte sa kňazom!" A ako šli, boli očistení, ale len jeden z nich uzdravený, velebil Boha. A jemu povedal: "Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila."

17. október - 29. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Kým mal Mojžiš zdvihnuté ruky, víťazil Izrael Ex 17,8-13

R - Pomoc nám príde od Pána, ktorý stvoril nebo i zem Ž 121

Č2 - Aby bol boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo 2 Tim 3,14-4,2

Ev - **Boh ochráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú** Lk 18,1-8

Pán Ježiš hovorí o nespravodlivom sudcovi, ktorý nechcel pomôcť chudobnej vdove. No potom si povedal: Obránim tú vdovu, keď ma tak unúva, aby ma neudrela po tvári. Ježiš ďalej vysvetľuje: A Boh neobráni svojich, čo k nemu volajú? Boh pomáha všetkým, čo ho prosia.

24. október - 30. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Modlitba pokorného prenikne oblaky Sir 35,15b-17,20-21

R - Úbožiak zavola a Pán ho vyslyšal Ž 34

Č2 - Už mám pripravený veniec spravodlivosti 2Tim 4,6-8.16-18

Ev - **Mýtnik odišiel domov ospravedlnený, a nie farizej** Lk 18,9-14

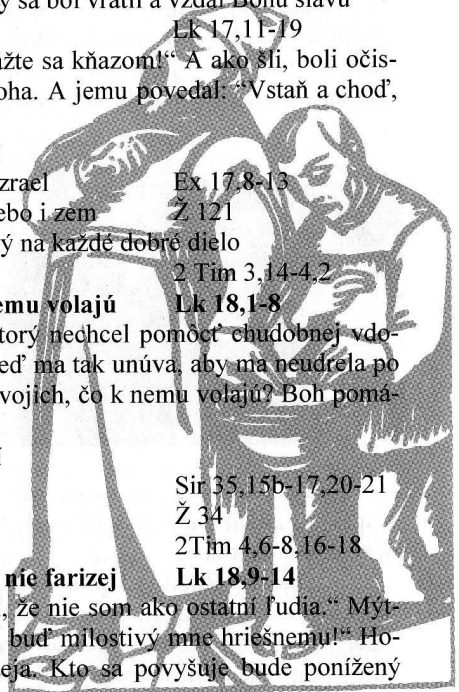
Farizej sa modlil v chráme: "Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia." Mýtnik stojí vzadu, bije sa do prs a hovorí: "Bože, buď milostivý mne hriešnemu!" Hovorím vám, Boh požehnal mýtnika, nie farizeja. Kto sa povyšuje bude ponížený a naopak...

31. október - 31. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Zmilúvaš sa nad všetkými, lebo miluješ všetko, čo jestvuje Múd 11,22-12,2

R - Oslavovať ťa chcem naveky, Bože, môj kráľ Ž 145

Č2 - Kristovo meno bude oslávené vo vás a vy v ňom 2 Sol 1,11-2,2

Ev - Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo Lk 19,1-10

Pán Ježiš povedal: "Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!" On chytro zišiel a prijal ho s radosťou. Ostatní šomrali...Ježiš mu povedal: "Dnes prišla spása do tohto domu. Lebo syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo."

Z kalendára svätých

(október)

15. október- Sv. Terézie Avilskej, -spomienka

Panna, rehoľnica, mystička a cirkevná učiteľka, žijúca v r. 1515-1582 v Španielsku. Patrónka všetkých karmelitánskych spoločností za milosť môcť sa modliť ako dieťa bola fascinovaná správami o kresťanoch, ktorí boli hotoví zomrieť pre vieru. Smrť matky bola pre ňu neprekonateľnou ranou, vo svojej bolesti sa zasvätila Matke Božej. Aj napriek odporu svojho otca vstúpila do karmelitánskeho kláštora. Mala mystické zážitky, videnie pekla. Po jej boku stál karmelitán Ján z Kríža. Je znázorňovaná v karmelitánskom odevu, v hnedom habite s bielym plášťom a čiernym závojom. V ruke má knihu alebo srdce s nápisom JHS

16. október -Sv. Margity Alacoque, -spomienka

Rehoľnica a mystička v r. 1647-1690-Francúzsko. Vo svojich 10-tich rokoch onemocnela ťažkou detskou obrnou, ktorá bola náhle nevysvetliteľne vyliečená. Vstúpila do rádu navštívenia. Mala viacero zjavení. Jej spolusestry mali voči nej silný odpor a pokorovali ju. Mladá rehoľnica však bola vo svojej viere pevná. Je znázorňovaná ako predstavená v habite väčšinou so skríženými rukami na hrudi.

27. október - Sabína -mučienica -spomienka

Narodená v I. storočí v Ríme, zomrela v r. 120 tiež v Ríme. Je patrónkou žien v domácnosti. Bola zámožnou, vznešenou vdovou pohanskej viery, ktorá sa obrátila ku kresťanskej viere, vďaka jednej zo svojich otrokyň. Spoločne s ňou zostupovala po nociach do rímskych katakomb, kde sa kresťania pravidelne stretávali. Keď jej zajali otrokyňu, stratila akúkoľvek chuť k životu. Je znázorňovaná ako mladá mučienica a palmou, knihou a korunou.

28. október -Sv. Šimona a Júdu , sviatok

Apoštolí, mučeníci, národ. okolo Kristovho narodenia. Šimon je patrón pracovníkov s kožou a drevorubačov. Pôsobil ako misionár medzi židmi. Je znázorňovaný s mučiacimi nástrojmi, pílou a kyjakom. Júda je patrón v ťažkej núdzi a zúfalých situáciách. Často bol zamieňaný so zradcom Judášom a preto jeho uctievanie tým trpelo. V Novom zákone je zriedka spomenutý. Pôsobil spolu so Šimonom v Sýrii, Mezopotámii a Perzii, kde bol aj zavraždený mágmi. Je znázorňovaný s kyjom, kameňom a knihou.

Pripravila Alica Karaková

FARSKÁ KRONIKA OD 11. . 2004 DO 10. . 2004

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Nikola Ťapušková,
Petra Čičmancová,
Nikola Čičmancová,
Emma Štubňová,
Jakub Murár,
Martina Šerbanová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Christophe Michel Daniel Soudant – Marcela Radošová,
MUDr. Ivan Mihalik – MUDr. Andrea Krajčíková,
Ing. Marián Bella – Marcela Šipošová,
Patrik Gašpar – Jana Čmiková,
Juraj Nedeliak – Marcela Vozníková,
Ing. Peter Taliga – Marianna Schniererová,
Róbert Bartakovič – Andrea Gombarčeková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zemrými:

Eva Parinová 56 r.,
Ing. Martin Vaňo 71 r.,
Amália Ježíková 83 r.,
Dionýz Tivadar 79 r.,
Žofia Kordová 74 r.,
Ján Kvičala 76 r.,
Anastázia Ševčíková 75 r.,
Helena Balážiková 75 r

*Odpočínutie večné daj
dušiam, Pane ...*

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Skautom to lietalo

V sobotu 25. 9. sme sa zobudili konečne do suchého rána. Dážď nás nenavštívil, ale ani poriadny vietor. Tak sme sa nabehali - hore kopcom, dole kopcom... Na lúke za Mariánskou školou sa nás stretlo vyše štyridsať. Prišli sme si svoje výtvary z papiera, igelitu a aj z látky, aby sme si vyskúšali naše navigačné schopnosti a overili kondičku. Súťažili sme v kategóriách včielky, vlčatá, skautky a skauti o najpestrejšieho, najväčšieho a čo najvyššie lietajúceho šarkana, či draka.

Nabudúci rok sa pripravíme ešte lepšie a prosíme ťa, Pane Bože, pošli nám silnejší vietor. M.+P.

Radostný ruženec

- a) Ktorý nech rozmnožuje našu vieru.
- b) Ktorý nech posilňuje našu nádej.
- c) Ktorý nech roznečuje našu lásku.

1. Ktorého si, Panna, z Ducha Svätého počala.
2. Ktorého si, Panna pri navštívení Alžbety v živote nosila.
3. Ktorého si, Panna, v Betleheme porodila.
4. Ktorého si, Panna, v chráme obetovala.
5. Ktorého si, Panna, v chráme našla.

Bolestný ruženec

- a) Ktorý nech osvecuje náš rozum.
- b) Ktorý nech upevňuje našu vôľu.
- c) Ktorý nech posilňuje našu pamäť.

1. Ktorý sa pre nás krvou potil
2. Ktorý bol pre nás bičovaný.
3. Ktorý bol pre nás trnám korunovaný.
4. Ktorý pre nás kríž niesol.
5. Ktorý bol pre nás ukrižovaný.

Tajomstvá Svetla

- a) Ktorý nech je Svetlom nášho života.
- b) Ktorý nech nás uzdravuje milosrdnou láskou.
- c) Ktorý nech nás vezme k sebe do večnej slávy.

1. Ktorý bol pokrstený v Jordáne.
2. Ktorý zjavil seba samého na svadbe v Káne.
3. Ktorý ohlasoval Božie Kráľovstvo a pokánie.
4. Ktorý sa premenil na vrchu Tábor.
5. Ktorý ustanovil Oltárnu sviatosť.

Slávnostný ruženec

- a) Ktorý nech usporadúva naše myšlienky
- b) Ktorý nech riadi naše slová
- c) Ktorý nech spravuje naše skutky

1. Ktorý slávne vstal z mŕtvych.
2. Ktorý slávne vystúpil do neba
3. Ktorý nám zoslal Ducha Svätého.
4. Ktorý ťa, Panna, vzal do neba.
5. Ktorý ťa, Panna, v nebi korunoval.